

Byla C-174/02

Streekgewest Westelijk Noord-Brabant

prieš

Staatssecretaris van Financiën

(Hoge Raad der Nederlanden prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Valstybės pagalba – EB sutarties 93 straipsnio 3 dalis (dabar – EB 88 straipsnio 3 dalis) – Pagalbos projektas – Draudimas įgyvendinti numatomas priemonės iki galutinio Komisijos sprendimo – Draudimo, kai pagalbą sudaro atleidimas nuo mokesčių, taikymo sritis – Asmenų, galinčių remtis galimu pažeidimu, nustatymas“

Generalinio advokato L. A. Geelhoed išvada, pateikta 2004 m. kovo 4 d. I-0000

2005 m. sausio 13 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas I-0000

Sprendimo santrauka

1. *Valstybių teikiama pagalba – Pagalbos projektai – Draudimas įgyvendinti iki galutinio Komisijos sprendimo – Tiesioginis veikimas – Asmenys, galintys remtis galimu pažeidimu – Asmuo, apmokestintas mokesčių, esančių sudėtine pagalbos priemonės dalimi*

(EB sutartis, 93 str., 3 dalis (dabar – EB 88 str., 3 dalis))

2. *Valstybių teikiama pagalba – Sutarties nuostatos – Taikymo sritis – Pagalba laikomas atleidimas nuo mokesčių – Šalies atlygis – Privalomas paskirties ryšys tarp mokesčių ir pagalbos*

(EB sutartis, 92 str. (dabar – EB 87 str.) ir 93 str. (dabar – EB 88 str.))

1. Asmuo gali būti suinteresuotas nacionaliniuose teismuose remtis Sutarties 93 straipsnio 3 dalies paskutiniame sakinyje (dabar – EB 88 straipsnio 3 dalies paskutinis sakinyje) tvirtintu draudimo įgyvendinti tiesioginiu veikimu ne tik siekdamas panaikinti neigiamas pasekmes, atsiradusias dėl suteiktos neteisėtai pagalbos iškreiptos konkurencijos, bet ir siekdamas susigrąžinti pažeidžiant šios nuostatą surinktus mokesčius. Pastaruoju atveju tai, ar asmenis paveikė dėl suteiktos pagalbos iškreipta konkurencija, nėra svarbu vertinant jo suinteresuotumą pareikšti ieškinį. Vienintelis aplinkybų, kurių reikia atsižvelgti, yra ta, kad asmeniui taikomas mokesčių, esantis sudėtine pagalbos priemonės, įgyvendinamos pažeidžiant Sutarties 39 straipsnio 3 dalies paskutiniame sakinyje tvirtintą draudimą, dalimi.

(žr. 19 punktą)

2. Mokesčiai nepatenka į Sutarties nuostatą, susijusį su valstybės pagalba, taikymo sritį, nebent jie yra toks suteikiamos pagalbos finansavimo būdas, jog laikomi sudėtine šios priemonės dalimi.

Kad mokesčių arba jo dalis būtų galima laikyti sudėtine pagalbos priemonės dalimi, pagal susijusius nacionalinės teisės aktus turi egzistuoti privalomas paskirties ryšys tarp mokesčių ir pagalbos ta

prasme, kad pajamomis iš mokesčio privalomai finansuojama pagalba. Jeigu toks ryšys egzistuoja, pajamos iš mokesčio tiesiogiai daro poveikį pagalboms dydžiui ir – kaip pasekmė – jos atitiktis bendrajai rinkai vertinimui.

Vien aplinkybės, kad pagalba buvo suteikta atleidimo nuo mokesčio forma arba kad dėl šio atleidimo prarastos pajamos valstybės narės biudžeto sumetimais padengiamos padidinus mokestį, nepakanka pagrįsti minėtų ryšių.

(žr. 25–26, 29 punktus ir rezoliucijos dalį)

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija)

SPRENDIMAS

2005 m. sausio 13 d. (*)

„Valstybės pagalba – EB sutarties 93 straipsnio 3 dalis (dabar – EB 88 straipsnio 3 dalis) – Pagalbos projektas – Draudimas gyvendinti numatomas priemonės iki galutinio Komisijos sprendimo – Draudimo, kai pagalbą sudaro atleidimas nuo mokesčio, taikymo sritis – Asmenų, galinčių remtis galimu pažeidimu, nustatymas“

Byloje C-174/02,

Hoge Raad der Nederlanden (Nyderlandai) 2002 m. kovo 8 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2002 m. gegužės 13 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Streekgewest Westelijk Noord-Brabant

prieš

Staatssecretaris van Financiën,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai A. Rosas, K. Lenaerts, S. von Bahr ir K. Schiemann (pranešėjas),

generalinis advokatas L. A. Geelhoed,

posėdžio sekretorė M. F. Contet, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2004 m. sausio 22 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į pateiktas pastabas:

– *Streekgewest Westelijk Noord-Brabant*, atstovaujamos advokatė H. Gilliams ir P. H. L. M. Kuypers,

– Nyderlandų Karalystės, atstovaujamos H. G. Sevenster,

– Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos J. Flett ir H. van Vliet,

susipažinęs su 2004 m. kovo 4 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį:

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su EB sutarties 93 straipsnio 3 dalies (dabar – EB 88 straipsnio 3 dalis) išaiškinimu, ypač siekiant patikslinti, pirma, kas gali remtis šios nuostatos paskutiniame sakinyje tvirtintu draudimu gyvendinti, ir, antra, išaiškinti, kokiomis aplinkybėmis tarp pagalbos ir šios pagalbos finansuojamo mokesčio egzistuoja toks pakankamas ryšys, kad minėtoje nuostatoje tvirtintas draudimas būtų taikomas ir mokesčiui.

2 Šis prašymas pateiktas byloje tarp *Streekgewest Westelijk Noord-Brabant* (už buitinių atliekų surinkimą atsakinga savivaldybės staiga, toliau – *Streekgewest*) ir *Staatssecretaris van Financiën* (toliau – *Staatssecretaris*). *Streekgewest* prašo, kad pastarasis grąžintų pagal 1994 m. gruodžio 23 d. *Wet belastingen op milieugrondslag* 18 straipsnį (įstatymas, nustatantis mokesčius aplinkos apsaugai, *Staatsblad* 1994, Nr. 923, Nr. 924 ir Nr. 925, toliau – *WBM*) sumokėtus mokesčius už atliekas dėl to, kad jie buvo surinkti pažeidžiant Sutarties 93 straipsnio 3 dalies paskutiniame sakinyje numatytą draudimą gyvendinti.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Sutarties 93 straipsnio 3 dalis nurodo:

„Apie visus ketinimus suteikti ar pakeisti pagalbą Komisija turi būti laiku informuojama, kad galėtų pateikti savo pastabas. Jei Komisija mano, kad tokie ketinimai pagal 92 straipsnį yra nesuderinami su bendrąja rinka, ji nedelsdama pradeda šio straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą. Atitinkama valstybė narė savo pasiūlytą priemonę neįgyvendina, kol nepriimamas galutinis sprendimas“.

Nacionalinės teisės aktai

4 Pagal Sutarties 93 straipsnio 3 dalį Nyderlandų vyriausybė 1992 m. rugpjūčio 7 d. laišku pranešė Komisijai apie *Wet op de verbruiksbelastingen op milieugrondslag* (įstatymas, nustatantis vartojimo mokesčius aplinkos apsaugai) projektą, kuris buvo pakeistas ir galutinai priimtas kaip WBM. 1992 m. gruodžio 3 d. laišku Komisija Nyderlandų vyriausybę informavo, kad ji 1992 m. lapkričio 25 d. priėmė sprendimą nepareikšti prieštaravimų dėl šio įstatymo projekto trauktų pagalbos priemonių. Šis sprendimas paskelbtas 1993 m. kovo 24 d. *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* (OL C 83, p. 3).

5 Svarstant teisės akto projektą parlamente, buvo nuspręsta padaryti keletą pakeitimų. Nyderlandų vyriausybė apie šiuos pakeitimus informavo Komisiją 1993 m. gruodžio 6 d. laišku, o ši 1994 m. balandžio 13 d. laišku pranešė, kad 1994 m. kovo 29 d. priėmė sprendimą nepareikšti prieštaravimų dėl planuojamų pakeitimų. Šis sprendimas paskelbtas 1994 m. birželio 4 d. *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* (OL C 153, p. 20).

6 1994 m. spalio 13 d. Nyderlandų Parlamentui buvo pateiktas įstatymo projektas dėl WBM pakeitimo, padarant vieną nuolatinio ir du laikino pobūdžio pakeitimus. Šis įstatymo projektas numatė mokesčio už atliekas didinimą nuo 28,50 iki 29,20 NLG už 1000 kg atliekų ir galimybę

gręžinti šę mokesę visiems daęę liekanas perdirbti pateikiantiems asmenims bei visiems asmenims, plastiko atliekas pateikiantiems perdirbimo ųmonei. Apie šias priemones, „patikslinimus“, Nyderlandę vyriausybę 1994 m. spalio 27 d. laišku pranešę Komisijai.

7 1994 m. lapkrięio 25 d. Komisija atkreipę Nyderlandę vyriausybęs dėmesę ų tai, kad pranešimas nęra išsamus, ir pateikę keletę klausimę. Ši vyriausybę ų tuos klausimus atsakę 1994 m. gruodžio 20 d. laišku, kuriame pranešę, kad ųstatymo projektas susijęs su dviem naujomis pagalbos priemonęmis. Viena šię priemonię – laikinas iškasto dumblo, kurę galima išvalyti, neapmokestinimas mokesęiu už atliekas.

8 1994 m. gruodžio 21 d. *Staten-Generaal* pirmoji kolegija prięmę WBM, šio projekto ųgyvendinimo ųstatymę bei ųstatymę dėl jo pakeitimo. 1994 m. gruodžio 23 d. Karaliaus ųsakymu pakeisto WBM ųsigaliojimo data buvo nustatyta 1995 m. sausio 1 diena.

9 ųvertinusi tai, kad iš dalies pakeistas WBM ųsigaliojo 1995 m. sausio 1 d., 1995 m. sausio 25 d. Komisija laišku Nyderlandę vyriausybę informavo, kad, jos manymu, nagrinęjamos pagalbos priemonęs yra pagalba, apie kurię jai nebuvo pranešta, nes jos buvo priimtos iki Komisijai pateikiant savo nuomonę, ir nurodę vyriausybei kartu su kitais dokumentais pateikti suvestinę WBM tekstę. Komisija išsakę požięrę tik dėl ginęijamo apmokestinimo laikotarpio. 1995 m. geguęęs 23 d. faksu, kurę papildę 1995 m. liepos 3 d. laiškas, ji pabręęę, kad, jos manymu, nęra ųrodymę, jog pagalba su bendręja rinka bęti nesuderinama.

Pagrindinę byla ir prejudiciniai klausimai

10 *Streekgewest* yra juridinio asmens teisę turinti ųstaiga, kurię iš pradžię sudarę ir kontroliavo 18 Nyderlandę *Westelijk Noord-Brabant* regiono savivaldybię. Nuo 1997 m. sausio 1 d. liko 7 šię ųstaigę sudaranęios savivaldybęs. *Streekgewest* atsakinga už buitinię atliekę surinkimę ir ję pervežimę ų perdirbimo ųmonę, už kurię ji taip pat atsako. Kiekvienę kartę, kai atliekos perduodamos perdirbimo ųmonei, renkamas mokesęis pagal WBM 18 straipsnę.

11 Už laikotarpę nuo 1995 m. sausio 1 d. iki sausio 31 d. *Streekgewest* sumokęjo 499 914,00 NLG mokesęię už atliekas. Taęiau dėl šios pervestos sumos ji pateikę skundę ir prašę ję gręžinti. Mokesęię inspektorius sprendimu skundas buvo atmestas. *Streekgewest* dėl šio sprendimo pareiškę ieškinę *Gerechthof te's-Gravenhage* (Nyderlandai), kuris priteisę gręžinti 80 796,40 NLG.

12 *Staatssecretaris* dėl minęto teismo sprendimo pateikę *Hoge Raad der Nederlanden* apeliacinę skundę. *Streekgewest* taip pat šiam teismui apskundę *Gerechthof* atsisakymę gręžinti jai visę sumę.

13 Atsięzvelgdamas ų tai, kad pagrindinęs bylos sprendimas priklauso nuo EB sutarties 93 straipsnio 3 dalies aiškinimo, *Hoge Raad der Nederlanden* nusprendę sustabdyti bylos nagrinęjimę ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar <...> Sutarties 93 straipsnio 3 dalies paskutinio sakinio nuostatomis gali remtis tik asmuo, kurę paveikę dėl suteiktos pagalbos priemonęs iškreipta konkurencija tarp valstybię ų

2. Tuo atveju, kai <...> Sutarties 93 straipsnio 3 dalies paskutiniame sakinyje numatytę pagalbos priemonę sudaro atleidimas nuo mokesęio (ęskaitant ir mokesęio sumažinimę arba mokesęio lengvatę), kurio pajamos skirtos valstybęs biudęetui, nors nęra numatyta, kad atleidimas sustabdomas pranešimo procedęros metu, ar šis mokesęis turi bęti laikomas šios pagalbos sudętine dalimi vien dėl to, kad mokesęię surinkimas iš asmenę, nesinaudojanęię atleidimu nuo mokesęio, yra priemonę, kuria pasiekiamas palankus rezultatas, taip, kad šioje nuostatoje

numatytas draudimas taip pat taikomas šiam mokesčiui (surinkimui), kol šios pagalbos priemonės įgyvendinimas nėra leidžiamas remiantis minėta nuostata?

3. Jeigu atsakymas į ankstesnį klausimą yra neigiamas, ar tuo atveju, kai tarp nustatyto mokesčio, iš kurio pajamos yra skirtos valstybės biudžetui, didinimo ir tarp pasiūlytų priemonių Sutarties 93 straipsnio 3 dalies paskutinio sakinio prasme <...> turi būti nustatytas ryšys (tai, kad nedidelis dalis nagrinėjamo mokesčio (0.70 NLG už atliekų toną) yra skirta padengti šio sprendimo 6 dalyje numatytos grąžinimo sistemos sukeltus padarinius), ar šis mokesčio padidinimas šios nuostatos prasme reikia laikyti minėtos pagalbos priemonės įgyvendinimu (jo pradžia)? Jeigu atsakymas į šį klausimą priklauso nuo šio ryšio stiprumo, kokios aplinkybės yra svarbios šiuo atžvilgiu?

4. Jeigu draudimas įgyvendinti šią pagalbos priemonę taip pat apima mokestį, ar galutinis Komisijos sprendimas, skelbiantis šią priemonę suderinama su bendrąja rinka, nesukelia tokių pasekmių, jog mokesčio neteisėtumas taisyomas *a posteriori*?

5. Jeigu draudimas įgyvendinti pagalbos priemonę taip pat taikomas ir mokesčiui, ar remdamasis Sutarties <...> 93 straipsnio 3 dalies tiesioginiu veikimu apmokestintas asmuo gali teisinėmis priemonėmis užginčyti visą šio mokesčio sumą, ar tik dėl jos dalį?

6. Ar šiuo atveju Bendrijos teisėje yra nurodyti specialūs reikalavimai, kaip turi būti nustatyta mokesčio dalis, patenkanti į Sutarties <...> 93 straipsnio 3 dalies paskutiniame sakinyje įtvirtinto draudimo taikymo sritį?“

Dėl pirmo klausimo

14. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo pirmu klausimu iš esmės klausia, ar gali Sutarties 93 straipsnio 3 dalies paskutinio sakinio nuostatomis remtis asmuo, jeigu jo nėra paveikusi dėl suteiktos pagalbos iškreipta konkurencija tarp valstybių?

15. Pagal nusistovėjusį Teisingumo Teismo praktiką Sutarties 93 straipsnio 3 dalies paskutiniam sakiniui pripažintas tiesioginis veikimas reiškia, kad šiame straipsnyje numatytas draudimas įgyvendinti nedelsiant taikomas bet kokiai apie tai nepranešus pradėjai įgyvendinti pagalbai (žr. 1991 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires ir Syndicat national des négociants alimentaires ir Syndicat national des négociants et transformateurs de saumon*, C-354/90, Rink. p. I-5505, 11 punktą, toliau – *FNCE*).

16. Be to, buvo nuspręsta, kad pagalbos finansavimo būdo, kai mokestis yra pagalbos priemonės sudedamoji dalis, atveju dėl nacionalinės valdžios institucijų Sutarties 93 straipsnio 3 dalies paskutiniame sakinyje įtvirtinto draudimo įgyvendinti pažeidimo kylančios pasekmės taip pat taikomos ir šiam pagalbos priemonės aspektui (2003 m. spalio 21 d. Sprendimo *Van Calster ir kt.*, C-261/01 ir 262/01, Rink. p. I-0000, 52 punktas). Tokiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad nacionalinės valdžios institucijos iš esmės privalo grąžinti mokesčius, surinktus pažeidžiant Bendrijos teisę (žr. 1997 m. sausio 14 d. Sprendimo *Comateb ir kt.*, C-192/95–C-218/95, Rink. p. I-165, 20 punktą ir minėto sprendimo *Van Calster ir kt.* 53 punktą).

17. Nacionaliniai teismai turi užtikrinti asmenų teises nuo galimo nacionalinės valdžios institucijų draudimo įgyvendinti pagalbą pažeidimo. Toks pažeidimas, kuriuo remiasi asmenys, galintys juo naudotis ir kurį pripažįsta nacionaliniai teismai, reiškia, kad pastarieji privalo imtis visų tolesnių priemonių pagal nacionalinę teisę (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *FNCE* 12 punktą ir 1992 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Lornoy ir kt.*, C-17/91, Rink. p. I-6523, 30 punktą).

18. Dėl nacionalinės teisės nuostatų, susijusių su asmens teise ir suinteresuotumu pareikšti

ieškin?, Teisingumo Teismas nusprend?, kad Bendrijos teis? reikalauja, jog tokiomis taisyklomis neb?t? susilpninta teis? ? veiksming? asmen? teisin? apsaug?, jiems naudojantis Bendrijos teis?s aktais suteiktomis teisomis (1991 m. liepos 11 d. Sprendimo *Verholen ir kt.*, C?87/90–C?89/90, Rink. p. I?3757, 24 punktas ir 2003 m. rugs?jo 11 d. Sprendimo *Safalero*, C?13/01, Rink. p. I?8679, 50 punktas).

19 Asmuo gali b?ti suinteresuotas nacionaliniuose teismuose remtis Sutarties 93 straipsnio 3 dalies paskutiniame sakinyje (dabar – EB 88 straipsnio 3 dalies paskutinis sakiny) ?tvirtinto draudimo ?gyvendinti tiesioginiu veikimu ne tik siekdamas panaikinti neigiamas pasekmes, atsiradusias d?l suteikus neteis?t? pagalb? iškreiptos konkurencijos, bet taip pat siekdamas susigr?žinti pažeidžiant ši? nuostat? surinktus mokes?ius. Pastaruoju atveju tai, ar asmen? paveik? d?l suteiktos pagalbos iškreipta konkurencija, n?ra svarbu vertinant jo suinteresuotum? pareikšti ieškin?. Vienintel? aplinkyb?, ? kuri? reikia atsižvelgti, yra ta, kad asmeniui taikomas mokestis, esantis sud?tine pagalbos priemon?s, ?gyvendinamos pažeidžiant šioje nuostatoje ?tvirtint? draudim?, dalimi.

20 Be to, ši? išvad? patvirtina Sutarties 93 straipsnio 3 dalies paskutiniame sakinyje ?tvirtinto draudimo ?gyvendinti tikslas – užtikrinti veiksmingum? (šiuo klausimu žr. min?to sprendimo *FNCE* 16 punkt?).

21 Tod?l ? pirm? klausim? reikia atsakyti taip: Sutarties 93 straipsnio 3 dalies paskutinis sakiny turi b?ti aiškinamas taip, kad asmuo, apmokestintas mokes?iu, esan?iu pagalbos sudedam?ja dalimi bei surinktu pažeidžiant šioje nuostatoje ?tvirtint? draudim? ?gyvendinti, gali juo remtis neatsižvelgdamas ? tai, ar j? paveik? d?l suteiktos pagalbos iškreipta konkurencija tarp valstybi?.

D?l antro ir tre?io klausim?

22 Antras ir tre?ias klausimai susij? su aplinkybomis, kurioms esant egzistuoja toks pakankamas ryšys tarp mokes?io ir pagalbos priemon?s, kuri? sudaro atleidimas nuo šio mokes?io, kad Sutarties 93 straipsnio 3 dalies paskutiniame sakinyje ?tvirtintas draudimas ?gyvendinti taikomas ne tik pagalbos priemonei, bet ir mokes?iui. Šiuos du klausimus reikia nagrin?ti kartu.

23 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas savo antru klausimu klausia, ar Sutarties 93 straipsnio 3 dalies paskutiniame sakinyje ?tvirtintas draudimas ?gyvendinti taikomas mokes?iui, kai pagalbos priemon? sudaro atleidimas nuo šio mokes?io. Savo tre?iu klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas siekia sužinoti, kokiomis aplinkybomis pajam?, prarast? atleidus nuo padidinto mokes?io, padengimas sukuria tok? pakankam? ryš? tarp pagalbos ir mokes?io, kad šioje nuostatoje ?tvirtintas draudimas ?gyvendinti taikomas ir mokes?iui.

24 Pirmiausia primintina, kad, kaip savo išvados 28 ir 29 punktuose nurod? generalinis advokatas, Sutartis aiškiai atskiria sistemas, susijusias su, pirma, valstyb?s pagalba EB sutarties 92 straipsnyje (po pakeitimo – EB 87 straipsnis), EB sutarties 93 ir 94 straipsniuose (dabar – EB 89 straipsnis), ir, antra, EB sutarties 101 straipsnyje (po pakeitimo – EB 96 straipsnis) bei EB sutarties 102 straipsnyje (dabar – EB 97 straipsnis) nurodytais iškraipymais, atsirandan?iais d?l valstybi? nari? ?statym? ir kit? teis?s akt?, ypa? j? finansini? nuostat?, skirtumo.

25 Mokes?iai nepatenka ? Sutarties nuostat?, susijusi? su valstyb?s pagalba, taikymo srit?, nebent jie yra toks suteikiamos pagalbos finansavimo b?das, jog laikomi sud?tine šios priemon?s dalimi.

26 Kad mokest? arba jo dal? b?t? galima laikyti sud?tine pagalbos priemon?s dalimi, pagal

susijusius nacionalin?is teis?is aktus turi egzistuoti privalomas paskirties ryšys tarp mokes?io ir pagalbos ta prasme, kad iš mokes?io pajam? b?t? privalomai finansuojama pagalba. Jeigu toks ryšys egzistuoja, pajamos iš mokes?io tiesiogiai daro poveik? pagalbos dydžiui, ir, kaip pasekm?, šios priemon?s atitiktis bendrajai rinkai ?vertinimui (šiuo klausimu žr. 1970 m. birželio 25 d. Sprendimo *Pranc?zija prieš Komisija*, 47/69, Rink. p. 487, 17, 20 ir 21 punktus). Tod?l Teisingumo Teismas nusprend?, kad tuo atveju, kai tarp pagalbos priemon?s ir šios priemon?s finansavimo yra toks ryšys, Sutartyje numatytas pranešimas apie pagalbos priemon? turi b?ti taip pat taikomas ir pagalbos priemon?s finansavimui, kad Komisija gal?t? prad?ti nagrin?jim?, remdamasi išsamia informacija. Priešingu atveju neatmetama galimyb?, kad b?t? paskelbta suderinama pagalbos priemon?, kuri, jeigu Komisija b?t? žinojusi apie jos finansavimo šaltinius, negal?t? tokia b?ti (min?to sprendimo *Van Calster ir kt.* 49 ir 50 punktai, taip pat 2004 m. liepos 15 d. Sprendimo *Pearle ir kt.*, C?345/02, Rink. p. I?0000, 30 punktas).

27 Pagrindin?je byloje pagalbos priemon? yra atleidimas nuo mokes?i? už atliekas. Nors svarstomos valstyb?s nar?s biudžeto sumetimais mokestin? lengvata buvo kompensuota padidinus mokest? už 1000 kg atliek? nuo 28,50 iki 29,20 NLG, šios vienintel?s aplinkyb?s nepakanka ?rodyti egzistuojant? privalom? ryš? tarp mokes?io ir mokestin?s lengvatos.

28 Iš tikr?j?, viena vertus, iš prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo sprendimo išplaukia, kad WBM tekstas nenustat? jokio privalomojo paskirties ryšio tarp mokes?io už atliekas ir atleidimo nuo mokes?io finansavimo. Kita vertus, pajamos iš šio mokes?io visiškai nedar? ?takos pagalbos dydžiui. Iš tikr?j? atleidimo nuo mokes?io taikymas ir jo apimtis nepriklauso nuo pajam? iš min?to mokes?io.

29 Tod?l ? antr? ir tre?i? klausimus reikia atsakyti taip: Sutarties 93 straipsnio 3 dalies paskutinis sakinytis turi b?ti aiškinamas taip, kad jame ?tvirtintas draudimas taikomas mokes?iui, tik jeigu yra privalomosios paskirties ryšys tarp pajam? iš šio mokes?io ir gin?ijamos pagalbos priemon?s. Vien aplinkyb?s, kad pagalba buvo suteikta atleidimo nuo mokes?io forma arba kad d?l šio atleidimo prarastos pajamos nagrin?jamos valstyb?s nar?s biudžeto sumetimais padengiamos padidinus mokest?, nepakanka pagr?sti min?t? ryš?.

30 Atsižvelgiant ? antro bei tre?io klausim? atsakymus, ? ketvirt?, penkt? ir šešt? klausimus atsakyti n?ra reikalo.

D?l bylin?jimosi išlaid?

31 Nyderland? vyriausyb?s bei Komisijos, kurios pateik? Teisingumo Teismui savo pastabas, bylin?jimosi išlaidos n?ra atlygintinos. Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas etap? nacionalinio teismo nagrin?jamoje byloje, išlaid? klausim? turi spr?sti prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Sutarties 93 straipsnio 3 dalies (dabar – EB 88 straipsnio 3 dalis) paskutinis sakinytis turi b?ti aiškinamas taip, kad asmuo, apmokestintas mokes?iu, esan?iu pagalbos sudedam?ja dalimi ir surinktu pažeidžiant šioje nuostatoje ?tvirtint? draudim? ?gyvendinti, gali juo remtis neatsižvelgdamas ? tai, ar j? paveik? d?l suteiktos pagalbos iškreipta konkurencija tarp valstybi?.

2. Sutarties 93 straipsnio 3 dalies paskutinis sakinytis turi b?ti ai?kinamas taip, kad jame ?tvirtintas draudimas yra taikomas mokes?iui, tik jeigu yra privalomosios paskirties ry?ys tarp pajam? i? ?io mokes?io ir gin?ijamos pagalbos priemon?s. Vien aplinkyb?s, kad pagalba buvo suteikta atleidimo nuo mokes?io forma arba kad d?l ?io atleidimo prarastos pajamos nagrin?jamos valstyb?s nar?s biud?eto sumetimais padengiamos padidinus mokest?, nepakanka pagr?sti min?t? ry??.

Para?ai.

* Proceso kalba: oland?.